

Evangelí del dilluns de la XXIII setmana de durant l'any: un Déu que supera els nostres plans

Evangelí i comentari del dilluns de la XXIII setmana de durant l'any. “Què és permès en dissabte: fer el bé o fer el mal?” Déu supera infinitament els nostres plans i a vegades trenca les nostres previsions i esquemes. Demanem al Senyor humilitat per deixar-lo actuar com Ell vulgui.

Evangelí (Lc 6, 6-11)

Un altre dissabte, Jesús va entrar a la sinagoga i ensenyava. Hi havia allí un home que tenia la mà dreta paralitzada. Els mestres de la Llei i els fariseus l'espiaven per veure si faria una guarició en dissabte i així trobar de què acusar-lo. Però Jesús, que coneixia els seus pensaments, digué a l'home que tenia paralitzada la mà:

—Aixeca't i posa't aquí al mig.

Ell s'hi va posar. Llavors Jesús els digué:

—Us vull fer una pregunta. Què és permès en dissabte: fer el bé o fer el mal, salvar una vida o deixar-la perdre?

Jesús se'ls anà mirant tots i digué a l'home:

—Estén la mà.

L'home ho va fer, i la mà recobrà el moviment.

Però ells, engegats de ràbia, discutien els uns amb els altres què podien fer amb Jesús.

Comentari

Aquest passatge de l'Evangelí ens mostra un cop més el contrast entre el cor dels homes i el de Jesús. Els escribes i fariseus hi són i “l'espiaven per veure si faria una guarició en dissabte i així trobar de què acusar-lo”. Estan davant de Déu fet home, Jesús, a punt de presenciar-ne una manifestació de la divinitat i, tanmateix, busquen i observen per poder tenir alguna cosa per acusar-lo.

De vegades l'acció de Déu al llarg de les nostres vides pot arribar a

assemblar-se al passatge que estem contemplant. Tenim una idea o un esquema de com ha de ser la nostra trobada amb Déu, de com hauria de discórrer la nostra vida i, en algunes ocasions, la vida de les persones que estimem. El Senyor, però, no només no s'adequa pas als nostres preconceptes i plans, sinó que tantes vegades els trenca i tira a terra. Davant d'aquestes situacions, pot sorgir el desconcert si perdem de vista que Déu és un Déu viu i que supera infinitament els nostres plans.

Hem de demanar al Senyor humilitat per deixar-lo actuar com Ell vulgui; deixar que trenqui les nostres previsions i esquemes. En aquests moments ens pot servir demanar-nos: què vol Déu de mi amb això? Què cerca el Senyor en mi davant d'aquestes circumstàncies o esdeveniments en què no sé pas com actuar o com reconduir-los a Déu?

No ens ha de sorprendre no
comprendre Déu, no entendre pas
per què porta la nostra vida d'una
manera determinada, per què
permet que em succeeixin certes
coses a mi o a les persones que
estimo. La Mare de Déu no sempre
va comprendre la faisó d'actuar de
Jesús, però ho meditava al seu cor.
Demanem-li a ella que ens ensenyi a
imitar-la en aquest desig de
conformar-nos amb la voluntat de
Déu en tot el que ens esdevingui a la
vida.

Sebastian Puyal //
IPGGutenbergUKLtd - Getty
Images

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-
dilluns-de-la-xxiii-setmana-de-durant-](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dilluns-de-la-xxiii-setmana-de-durant-)

lany-un-deu-que-supera-els-nostres-
plans/ (15/03/2026)